

Ordføreren (Hauch): Overfor de Udtalelser, der er fremsat af de to sidste ærede Talere, skal jeg blot bemærke, at skulde man ind paa en Drøftelse af alt dette igen, vilde det blive en Gentagelse af den Debat, der har fundet Sted her i Tinget flere Gange om Lovforslaget, sidste Gang saa sent som i Gaar, og det finder jeg ingen som helst Anledning til. Derimod vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister, som udtalte, at det var en Haan mod Kommunerne, at det, der staaar her i § 2, bliver staaende. Det kan jeg slet ikke erkende, og det har slet ikke været tilsigtet. Denne Insinuation fra den højtærede Ministers Side skal jeg ganske tilbagevise. Den højtærede Minister kan ikke være vidende om, hvorledes de Regler, der her er foreslaaet, vil virke overfor den Ansættelse til Indkomst- og Formueskat, der finder Sted pr. 1. Februar. Derfor ser jeg ikke nogen Vanskelighed ved at lade Bestemmelsen staa. Naar den højtærede Minister kunde ønske en Ændring, havde det været naturligt, om han havde optaget en Forhandling med os derom og havde stillet Forslag om, at Bestemmelsen udgik. Det kunde vi da have taget under Overvejelse. Men det forekommer mig, at det er helt ved Siden af, naar den højtærede Minister vil skyde os i Skoene, at vi har villet give Lovforslaget en Form, der vilde virke som en Haan mod Kommunerne.

Finansministeren (Bramsnæs): Det er sandsynligt — jeg gaar ud fra det efter den ærede Ordførers Udtalelser —, at man ikke har ønsket, at Loven skulde virke som en Haan mod Kommunerne, men det hindrer ikke, at den ved sin Eksistens i Virkeligheden kommer til at virke saaledes. Det hænger sammen med, at man ikke har været klar over, hvad man gjorde. I sin Iver for at beskytte de store Formueejere har man for det første vedtaget noget, der bidrager til at modvirke Bestræbelserne for Rentenedsættelse. Det tænkte man maaske slet ikke paa, man kom til at gøre det i sin Iver for at beskytte Formueejerne. Dernæst vedtog man, en Paragraf om, at Kommunerne skal have det, der vindes ved Loven. Da en Beregning har givet til Resultat, at den vedtagne Ændring vil medføre mindre Indtægt for Statskassen end de nugældende Regler, lyder det noget mærkeligt, naar man i § 2 siger, at den Merindtægt for Statskassen, der fremkommer, skal gaa til Kommunerne. Det er ikke megen reel Føde i Retning af Kommunehjælp, der indeholdes i dette Forslag, det er næsten mindre end ingenting.

Jeg anser det for at være en Haan mod Kommunerne, men jeg tvivler ikke om, naar den ærede Ordfører siger det, at det mere skyldes Ubehjælpssomhed, end det er sket bevidst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges med 38 Stemmer mod 28.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Rigshospitalet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2295).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): For 1½ Maaned siden fremsatte jeg i det andet høje Ting et Lovforslag om Udvidelse af Rigshospitalet og om Anvendelse af Militærhospitalet og det tidligere Marinehospital. Lovforslaget gik i al Korthed ud paa, at der bagved Rigshospitalet, paa Pladsen ved Henrik Harpestrængsvej, skulde opføres en psykiatrisk Afdeling, at den neurologiske Afdeling, som Rigshospitalet fik paa Militærhospitalet ved Loven af 1928, skulde udvides, og at den otolaryngologiske Afdeling, Afdelingen for Næse-, Øre- og Hals sygdomme med tilhørende Klinikker, skulde flytte over i Militærhospitalet for at faa bedre Plads. Den Plads, der saa blev ledig paa Rigshospitalet, skulde benyttes til Udvidelse og Forbedring af de medicinske og kirurgiske Poliklinikker, og den Plads, som Militæret mistede paa Militærhospitalet, skulde indvindes ved, at Marinehospitalet ude paa Christianshavn, der har staaet ledigt nogle Aar, paa ny blev inddraget til Hospitalsbrug. Det vilde efter min Mening give en rationel og relativt meget billig Ordning.

Lovforslaget blev heuvist til et Folketingsudvalg, og det viste sig, at man fra flere Sider i dette Udvalg var af den Formening, at der ikke vilde være Tid i indeværende Rigsdagssamling til at behandle Lovforslaget grundigt i dets Helhed. Man udbad sig en Mængde Oplysninger fra